

Med hensyn til strafferammen i § 302 har udvalget foreslået, at overtrædelser kan straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Straffelovrådet har i betænkning nr. 1424/2002 foretaget en generel gennemgang af strafferammerne i straffeloven og bestemmelserne om straffestsættelse. Om strafferammen i § 302, stk. 1, anfører Straffelovrådet, at bestemmelsen har været genstand for grundige overvejelser i Brydensholt-udvalget, og at rådet har noteret sig udvalgets synspunkter og forslag og på den baggrund ikke finder anledning til at gå ind i en nærmere vurdering af strafferammerne på dette område.

Justitsministeriet kan på den baggrund til slutte sig Brydensholt-udvalgets forslag om en strafferamme på bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder for overtrædelse af den foreslåede § 302.

For så vidt angår udvalgets forslag om ændring af straffelovens § 175, har Justitsministeriet foretaget en høring af samtlige ministerier over et udkast til lovforslaget. Justitsministeriet har i den forbindelse særlig anmodet ministerierne om at overveje, om en sådan ændring vil indebære, at der herefter ikke er straffehjemmel for overtrædelse af bestemmelser om lovpligtige erklæringer inden for ministeriets lovgivningsområde.

I forbindelse med denne høring er Justitsministeriet blevet opmærksom på, at den omhandlede del af § 175 anvendes i praksis på visse ministerieområder, og at en ændring som foreslået af udvalget derfor vil kunne føre til, at der på visse særlovsområder ikke længere er en straffehjemmel, eller at det ikke længere er muligt at idømme fængselsstraf.

På den baggrund er Justitsministeriet afstået fra i lovforslaget at medtage en ændring af straffelovens § 175 som foreslået af Brydensholt-udvalget.

7. Adgang til at retsforfølge ved svig rettet mod udenlandske myndigheder

7.1. Gældende ret

Straffelovens §§ 6-12 regulerer, i hvilke tilfælde danske domstole har straffemyndighed (jurisdiktionskompetence).

Hvis en forbrydelse begås inden for dansk territorium, følger det af straffelovens § 6, at forholdet er omfattet af dansk straffemyndighed. Også overtrædelser, der begået uden for dansk territorium, kan efter omstændighederne være undergivet dansk straffemyndighed i medfør af straffelovens § 7, der vedrører handlinger foretaget uden for Danmark af personer med dansk statsborgerskab eller med fast ophold i Danmark. I disse tilfælde kommer en straffesag ved

danske domstole imidlertid kun på tale, hvis den bestemmelse, der er overtrådt, ikke må anses alene at beskytte den danske stat eller danske interesser (territorial begrænsning).

En lang række af straffelovens bestemmelser har universel karakter, således at overtrædelse heraf kan straffes, selv om overtrædelsen er foretaget i udlandet eller er rettet mod udenlandske interesser. Omvendt anses særlovgivningen, herunder den fiskale lovgivning, som udgangspunkt for at være territorialt begrænset, medmindre en fortolkning af den pågældende bestemmelse konkret måtte føre til et andet resultat. Dette indebærer, at eksempelvis den danske skattelovgivning alene beskytter danske interesser, hvorfor der ikke med hjemmel i denne lovgivning kan gennemføres en straffesag i Danmark for skattesvig rettet imod eksempelvis det tyske skattevæsen. Der kan heller ikke ved danske domstole gennemføres en straffesag vedrørende overtrædelse af den tyske skattelovgivning, idet det følger af straffelovens § 10, stk. 1, at danske domstole skal træffe afgørelse efter dansk lovgivning, når der i medfør af straffelovens §§ 6-9 er dansk jurisdiktionskompetence.

Danmark har ved lov nr. 252 af 12. juni 1975 om overførsel til andet land af retsforfølgning i straffesager gennemført Europarådets konvention om overførsel af retsforfølgning i straffesager (overførselsloven).

Efter lovens § 1 kan lovovertrædelser, som er omfattet af den europæiske konvention om overførsel af retsforfølgning i straffesager, jf. bilag 1 til loven, retsforfølges efter reglerne i konventionens afsnit I-IV og bestemmelserne i denne lov.

Det følger af konventionens artikel 7, stk. 1, at der kun kan foretages retsforfølgning i den anmodede stat, hvis den pågældende lovovertrædelse ville have været en lovovertrædelse, hvis den var begået på den stats territorium, og lovovertrædelsen i så fald kunne være pålagt en sanktion også i henhold til dens egen lovgivning. Konventionens artikel 7, stk. 2, angiver, at hvis lovovertrædelsen er begået af en person i offentligt hverv eller mod en sådan person, en institution eller andet af offentlig karakter i den begærende stat, anses lovovertrædelsen i den anmodede stat for begået af en person i offentligt hverv i denne stat eller mod en sådan person, en institution eller andet, der indtager tilsvarende stilling eller er af tilsvarende karakter i den anmodede stat.

7.2. Brydensholt-udvalgets overvejelser og forslag

Udvalget har i betænkning nr. 1396/2001 overvejet, om der navnlig på det fiskale område er behov for at have bestemmelser med universel lovgivning.